

HEVESI KOVÁCS JÁNOS

jégverés

*Isten ma
acélkönyeket pergetett
egy végighűlt világért
középen álltam
a kifordult esernyő
hajamba tépett
megcsodáltam
az út magára folyatta
köntösét
sárgászöldre festette
kutyák és öregasszonyok
jajgatása
két perc múlva
tisztá volt az ég*

szerellemmumusomnak

*emlékezhetnénk, egyszer
annyira
egymásba feledkeztünk
fiatal szerelemszaggal
borítva pelenkánk
te a kezem tekerted
én hajad cibálva
kiabáltam
nehogy abbagy
azóta minden
másképp alakult
nem emlékszel rám
és lehet, csak
kitaláltalak*